

De Loenzien Remi °1837

Jeugdijaren

Remi De Loenzien werd geboren te Nokere (nu deelgemeente van Kruishoutem) op 22 november 1837 als Loenzien Remisius. Hij was het tweede kind van kleermaker François Delongie en van naaister Rosalie Boonaert. Dit gezin telde tien kinderen (9 zonen en 1 dochter). In de Burgerlijke Stand van Nokere werd de familienaam op verschillende wijzen ingeschreven: Loenzien – De Loenzien – Deloezien - De Lonzien – Delongie.

Remi De Loenzien was, net als zijn vader, kleermaker van beroep.

Als 20-jarige vervulde hij gedurende drie jaar zijn legerdienst. Werd hij erin geloot? Of vervulde hij de legerdienst van een rijke zoon? Hij behoorde tot de klasse van 1857 en kwam als milicien terecht bij het Regiment van de Gidsen.

Remi De Loenzien was de oom van Adolf De Loenzien (zoon van zijn broer Ivo), die we ook nog als landloper ontmoeten.

Beroepsleven

Na deze periode verdween Remi De Loenzien van de radar. Ook in de bevolkingsboeken van Nokere werd geen melding gemaakt van een vertrek of verhuis. Gedurende een periode van ca tien jaar verbleef hij in Frankrijk (in Parijs?). Vermoedelijk leerde hij daar zijn vrouw kennen. In 1869 stapte de 32-jarige Remi in het huwelijksbootje met Marie-Delphine Guillaume. Drie jaar later, in 1872, gebeurde in Nokere de aangifte van de geboorte van Marie-Elodie De Loenzien. Waar vader Remi op dat moment verbleef, was niet bekend. Men vermoedde dat hij als seizoenarbeider naar Frankrijk was vertrokken.

Tot op heden zijn er twee personen bekend als kind van Remi De Loenzien en Marie-Delphine Guillaume:

1. Marie-Elodie De Loenzien werd op 7 januari 1872 geboren in Nokere. Vermoedelijk werd ze opgevoed door haar grootouders. Toen grootvader op 31 maart 1886 overleed, veranderde er veel. Een paar maanden later, op 28 juli 1886 verhuisde grootmoeder samen met de 14-jarige Marie-Elodie vanuit Nokere naar Brussel. Daar trokken ze in bij de broer van vader Remi. Op 18 mei 1895 trouwde dagloonster Marie-Elodie De Loenzien (23 jaar) met Jules-Seraphin Lecluyse, kerkelijk in St. Jet Nicolas en burgerlijk in Schaarbeek.

2. Leontine De Loenzien werd geboren op 27 november 1873 in Sint-Joost-ten-Noode. Zij werd hoedenmaakster. Op 6 juni 1896 huwde de 23-jarige Leontine De Loenzien in Laken met François Hofmans. Leontine overleed te Laken, op 28 september 1896, drie maanden na haar huwelijk.

Of er nog meerdere kinderen waren in dit gezin, is (nog) niet bekend.

Remi de landloper

Op 31 augustus 1882 verscheen de 45-jarige Remi De Loenzien voor de eerste keer in een rechtbank.

Dat was 14 jaar na zijn huwelijk. Zijn dochters waren inmiddels 9 en 10 jaar oud.

Waren er huwelijksproblemen? Had hij een drankprobleem?

Kreeg Remi te weinig bestellingen als kleermaker?

Dat is niet bekend.

Remi geraakte in elk geval wel in de armoede.

De rechter van Merbes-le-Chateau (provincie Henegouwen) veroordeelde hem als landloper tot 1 dag cel en 15 dagen ter beschikkingstelling. Op 4 september 1882 arriveerde Remi in de landloperskolonie van Merksplas en op 15 september mocht hij weer vertrekken.

Blijkbaar was deze "bezinningsperiode" niet voldoende om tot inkeer tekomen. Vanaf 1882 tot 1893 werd hij liefst twaalfmaal aangehouden en als landloper naar Merksplas gestuurd, meestal voor een korte periode van één tot zes maanden. Tussenin was hij dan gemiddeld een paar maanden vrij, variërend van 1 dag tot twee jaar.

Had hij in 1892 toch een klein misdrijf gepleegd?

Na zijn aanhouding verscheen hij op 3 mei 1892 voor de rechter van Schaarbeek. Hij werd nog wel veroordeeld voor landloperij en bedelarij, maar hij kreeg wel een straftijd van twee jaar. Deze strafperiode was ook zijn laatste. Hij arriveerde in Merksplas-Kolonie op 4 juli 1892. De gezondheidstoestand van Remi De Loenzien was niet meer zo goed. Omwille van longproblemen werd hij op 27 april 1893 opgenomen in het hospitaal van de gevangenis in Merksplas. Ondanks de goede zorgen overleed hij een week later aan een longontsteking. Remi De Loenzien mocht 55 jaar worden. Hij overleed op 4 mei 1893.

Geen pasfoto

Het was de Duitse bezetter, die in 1914 tijdens de Eerste Wereldoorlog, iedereen verplichtte om een paspoort met foto te kunnen tonen, wanneer hij of zij zich op de openbare weg begaf. Voordien moest men zich behelpen met een algemene beschrijving. Zo weten we dat Remi De Loenzien een kerel was van 1,73 m. Hij had een ovaal gelaat, met een ronde kin, een spitsneus en met een eeltige huidskleur. Hij had zwart haar, een kastanjebruine baard en bruine ogen.

Waar bleef zijn vrouw?

Had zijn vrouw zolang op hem gewacht in Nokere? Of verhuisde ze (alleen of als gezin?) al vroeger naar Brussel? In 1873 werd immers hun dochter geboren in Sint-Joost-ten-Node en vanaf 1890 tot in 1896 was Marie-Delphine Guillaume gedomicilieërd in Laken.

KG

Bronnen

- > Landlopersdossiers in Rijksarchief Antwerpen.
- > Familiearchief De Loenzien.